245

Eidem
Salutem!

***. Ego vt publicè hoc meum vitæ decrementum, studiis sentio, nec magis quid habeo vt vobis, quàm migrare vitæ ad Dominum: Tuo tamen priùs frui cupiens conspectu et colloquio de rebus nostris, nescio autem vtrum tempora otium mihi reliquerint Dominus, cujus fiat sancta voluntas. Valete et fave plurimùm. Heidelbergæ 25. Martij 1621.

246.

Magnifico Rectori
Cæterisq; Professoribus Academiæ
Heidelbergensis
Collegis honorandis
Salutem et benedictionem à Domino!

Magnifice Domine Rector: Reverendi, Consultissimi, clarissimiq; viri, Senatores ac Professores, Domini et Collegæ plurimùm honorandi! Quòd non culpâ meâ, vel prætoris sententiâ, nec meis communis periculi quidvis reipublicæ nemo civium vitæ culpam defugere potest, sed singularum vitiositatum fœdiq; hostilis periculo, ob causam Christi adversùs vos, Christum à me ex officio fortiter defensam, animorum meritu, superiorum fuisse, Magnificentia vestra amplissima. Senatus venia atq; consensu, salvâ vocatione et professione meâ, in hac Palatina alterum penè mensem nunc quidem, omnibus vobis constare persuasum esse non dubito. Ideq; minùs vereri vel mortem debeo, si qui forte apud vos secessum hunc meum sinistrè quasi à bonis viris aut constantis Professoris officio alienum interpretabuntur idem Augustinus videre licebit, dum, ut patriâ, tyrannâ ab hostibus Visigothis obsessâ, regiâ jussu consensu, secessum quærere cogerentur. Paulus Apostolus à vitæ periculo officium admisit, cum infidelis judæorum defectionem etiam insperatam meritis demissa declinaret: immò servatoris extremitatem, ut sim et vitæ una persequantur nos hostes, fugiamq; in alium: ne periculum, quod salvâ vocatione, declinare licebit,